

รายวิชา ภาษาไทย

รหัสวิชา ท๒๒๑๐๑

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒

เรื่อง สุขสันต์กับเรื่องสั้น (๒)

ครูผู้สอน ครูรุ่งพิรุณ เชื้อนรอบ

ครูฟารีตะห์ เบญญาภาจ

สุขสันต์กับเรื่องสั้น (๒)

ยิ่งกว่าน้ำใจ

คืนนั้นฝนตกอากาศหนาวเย็นเหลือเกิน ขณะที่ดิฉันกำลังยืนรอรถประจำทางอยู่คนเดียว รถประจำทางคันหนึ่งวิ่งเข้ามาจอดตรงป้ายที่ดิฉันยืนอยู่ หญิงชราคนหนึ่งค่อย ๆ ตะเกียกตะกายลงจากรถ แล้วเดินตรงมาทางที่ดิฉันยืนอยู่อย่างเชื่องช้า

ยิ่งกว่าน้ำใจ

“แม่หนุรถประจำทางคันต่อไปจะมาถึงเมื่อไหร่จ๊ะ”

หญิงชราผู้นั้นถามดิฉัน

ดิฉันจึงถามแกว่า “แล้วคุณยายจะไปรถสายไหนล่ะคะ”

พอแกบอก ดิฉันก็อุทานเสียงดังลั่น

“อ้าว! ก็คุณยายเพิ่งลงมาจากรถคันนั้นเมื่อกี้นี่เองนี่คะ”

ยิ่งกว่าน้ำใจ

“เอ้อ” หญิงชราตอบตะกุกตะกักอย่างอาย ๆ

“คือว่า...บณารถคันเมื่อกี้นี้ มีชายหนุ่มพิการคนหนึ่ง
ขึ้นมา แต่ไม่มีใครลুকให้เขานั่งเลย ยายรู้ว่าถ้าคนแก่ ๆ อย่าง
ยายลুকให้เขานั่ง เขาคงจะอายแน่ ๆ ยายเลยทำเป็นว่าจะลง
เสียที่นี่ พอยายกดกริ่งให้รถจอด เขาก็เดินมานั่งตรงที่ยายได้

ยิ่งกว่าน้ำใจ

โดยไม่ต้องอึดอัดใจส่วนยายก็...เอ้อ...รถประจำทางมันมี
เสมอไม่ใช่หรือจ๊ะ แม่หนู”

หนังสือปิดใจ : สโมสรต้อนรับระดับโลก

ปะลองความรู้อะ

ตัวละครในเรื่องมีใครบ้าง

ผู้หญิง (ผู้เล่า) และ หญิงชรา

ปะลองควมรู้

เรื่อง ยิ่งกว่าน้ำใจ
มีจุดมุ่งหมายในการนำเสนอ
เนื้อหาอย่างไร

ปะลองความรู้อ

มีการนำเสนอเนื้อหาให้เห็นถึง
การมีน้ำใจต่อเพื่อนร่วมทาง

ปะลองความรู้อะ

เรื่อง ยิ่งกว่าน้ำใจ
เป็นงานเขียนประเภทใด

เรื่องสั้น

ศึกษาเรียนรู้

เรื่อง เรื่องสั้นวรรณกรรมร้อยแก้ว

รูปแบบกิจกรรม

๑. ให้นักเรียนจับกลุ่ม ๔ - ๕ คน
๒. ให้นักเรียนร่วมกันศึกษาใบความรู้ เรื่อง เรื่องสั้นวรรณกรรมร้อยแก้ว
๑. นักเรียนร่วมกันสรุปความรู้ในกลุ่ม

ใบความรู้

 ใบความรู้ที่ ๑๔ เรื่อง เรื่องสั้นวรรณกรรมร้อยแก้ว
หน่วยการเรียนรู้ที่ ๓ เรื่อง โนม่น้าวใจให้เชื่อถือ
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑๔ เรื่อง สุขสันต์กับเรื่องสั้น (๒)
รายวิชา ภาษาไทย รหัสวิชา ท ๒๒๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒

เรื่องสั้นวรรณกรรมร้อยแก้ว

คือ บันทึกรายการร้อยแก้วรูปแบบหนึ่ง มีลักษณะคล้ายนวนิยายแต่สั้นกว่า โดยมีเหตุการณ์ในเรื่องและตัวละครน้อย มักจบแบบพลิกความคาดหมายหรือจบแบบทิ้งให้คิด

ลักษณะของเรื่องสั้น

๑. ต้องมีโครงเรื่อง (Plot) คือ อุบายหรือกลวิธีที่จะสร้างเรื่องให้สนุกสนาน น่าอ่าน โดยการผู้ประพันธ์ของเรื่องให้มีข้อขัดแย้ง มีอุปสรรคเกิดขึ้นกับตัวละคร ส่วนใหญ่มักจะมีเพียงปมเดียว
๒. เรื่องสั้นต้องมีจุดมุ่งหมายอย่างเดียว และมีผลเพียงอย่างเดียวคือแต่ละเรื่องจะแสดงความคิด หรือโลกทัศน์แง่ใดแง่หนึ่งของชีวิตเพียงอย่างเดียว
๓. ต้องใช้ฉากน้อย และมีช่วงที่เกิดเหตุการณ์ในเรื่องน้อยคือกล่าวถึงสถานที่ที่เกิดเหตุการณ์ไม่กี่แห่งและช่วงเวลาตัวละครมีบทบาทในเรื่องก็กล่าวอย่างรวบรัด
๔. เรื่องสั้นต้องมีตัวละครน้อย โดยเฉพาะตัวละครสำคัญควรมี ๑ ตัวตัวประกอบ สัก ๒ ตัวเท่านั้น
๕. มีขนาดสั้น คือเขียนอย่างประหยัดถ้อยคำ

องค์ประกอบของเรื่องสั้น

๔. การเปิดเรื่อง เรื่องสั้นไม่เปิดเรื่องให้อึดอัดยืดยาว
๕. การดำเนินเรื่อง ให้ดำเนินตามโครงเรื่องที่วางไว้ เช่น เล่าตามเหตุการณ์ก่อนหลัง เล่าโดยการเอาเหตุการณ์ตอนท้ายขึ้นก่อน หรือเล่าย้อนไปย้อนมา
๖. การปิดเรื่อง เป็นตอนที่สำคัญที่สุดเพราะผู้อ่านต้องการทราบว่าเรื่องจะจบลงอย่างไร สามารถปิดเรื่องได้หลายวิธี ดังนี้
 - ๓.๑ จบแบบหักมุม แบบที่ผู้อ่านคาดไม่ถึง
 - ๓.๒ จบแบบโคกนาฏกรรม เช่น พระเอกตาย
 - ๓.๓ จบแบบสุขนาฏกรรม คือ จบลงด้วยความสำเร็จ สมหวัง
 - ๓.๔ จบแบบเป็นจริงในชีวิต เช่น จบแบบฝากปัญหาให้ผู้อ่านไปขบคิด

 ใบความรู้ที่ ๑๔ เรื่อง เรื่องสั้นวรรณกรรมร้อยแก้ว
หน่วยการเรียนรู้ที่ ๓ เรื่อง โนม่น้าวใจให้เชื่อถือ
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑๔ เรื่อง สุขสันต์กับเรื่องสั้น (๒)
รายวิชา ภาษาไทย รหัสวิชา ท ๒๒๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒

เรื่องสั้นวรรณกรรมร้อยแก้ว

คือ บันทึกรายการร้อยแก้วรูปแบบหนึ่ง มีลักษณะคล้ายนวนิยายแต่สั้นกว่า โดยมีเหตุการณ์ในเรื่องและตัวละครน้อย มักจบแบบพลิกความคาดหมายหรือจบแบบทิ้งให้คิด

ลักษณะของเรื่องสั้น

๑. ต้องมีโครงเรื่อง (Plot) คือ อุบายหรือกลวิธีที่จะสร้างเรื่องให้สนุกสนาน น่าอ่าน โดยการผู้ประพันธ์ของเรื่องให้มีข้อขัดแย้ง มีอุปสรรคเกิดขึ้นกับตัวละคร ส่วนใหญ่มักจะมีเพียงปมเดียว
๒. เรื่องสั้นต้องมีจุดมุ่งหมายอย่างเดียว และมีผลเพียงอย่างเดียวคือแต่ละเรื่องจะแสดงความคิด หรือโลกทัศน์แง่ใดแง่หนึ่งของชีวิตเพียงอย่างเดียว
๓. ต้องใช้ฉากน้อย และมีช่วงที่เกิดเหตุการณ์ในเรื่องน้อยคือกล่าวถึงสถานที่ที่เกิดเหตุการณ์ไม่กี่แห่งและช่วงเวลาตัวละครมีบทบาทในเรื่องก็กล่าวอย่างรวบรัด
๔. เรื่องสั้นต้องมีตัวละครน้อย โดยเฉพาะตัวละครสำคัญควรมี ๑ ตัวตัวประกอบ สัก ๒ ตัวเท่านั้น
๕. มีขนาดสั้น คือเขียนอย่างประหยัดถ้อยคำ

องค์ประกอบของเรื่องสั้น

๑. การเปิดเรื่อง เรื่องสั้นไม่เปิดเรื่องให้อึดอัดยืดยาว
๒. การดำเนินเรื่อง ให้ดำเนินตามโครงเรื่องที่วางไว้ เช่น เล่าตามเหตุการณ์ก่อนหลัง เล่าโดยการเอาเหตุการณ์ตอนท้ายขึ้นก่อน หรือเล่าย้อนไปย้อนมา
๓. การปิดเรื่อง เป็นตอนที่สำคัญที่สุดเพราะผู้อ่านต้องการทราบว่าเรื่องจะจบลงอย่างไร สามารถปิดเรื่องได้หลายวิธี ดังนี้
 - ๓.๑ จบแบบหักมุม แบบที่ผู้อ่านคาดไม่ถึง
 - ๓.๒ จบแบบโคกนาฏกรรม เช่น พระเอกตาย
 - ๓.๓ จบแบบสุขนาฏกรรม คือ จบลงด้วยความสำเร็จ สมหวัง
 - ๓.๔ จบแบบเป็นจริงในชีวิต เช่น จบแบบฝากปัญหาให้ผู้อ่านไปขบคิด

เรื่อง สั้นวรรณกรรมร้อยแก้ว

(สามารถดาวน์โหลดได้ที่ www.dltv.ac.th)

อภิปรายความรู้

เรื่อง เรื่องสั้นวรรณกรรมร้อยแก้ว

อภิปรายความรู้

เรื่องสั้น

หมายถึง

เรื่องสั้น หมายถึง...

บันเทิงคดีร้อยแก้วรูปแบบหนึ่ง มีลักษณะคล้ายนวนิยายแต่สั้นกว่า โดยมีเหตุการณ์ในเรื่องและตัวละครน้อย มักจบแบบพลิกความคาดหมายหรือจบแบบทิ้งให้คิด

อภิปรายความรู้

ลักษณะ ของเรื่องสั้น

ลักษณะของเรื่องสั้น

๑. มีโครงเรื่อง โดยการผูกปมของเรื่องให้มีข้อขัดแย้ง ส่วนใหญ่มักมีเพียงปมเดียว
๒. ใช้ฉากน้อยและมีช่วงที่เกิดเหตุการณ์ในเรื่องน้อย

ลักษณะของเรื่องสั้น

๓. มีจุดมุ่งหมายเพียงอย่างเดียว

๔. มีตัวละครน้อย

๕. มีขนาดสั้นคือเขียนอย่างประหยัดถ้อยคำ

อภิปรายความรู้

องค์ประกอบ
ของเรื่องสั้น

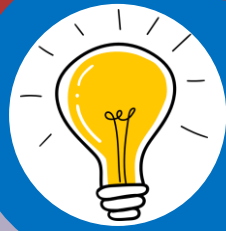
องค์ประกอบของเรื่องสั้น

การเปิดเรื่อง

การดำเนินเรื่อง

การปิดเรื่อง

กิจกรรม

เรื่องสั้นสะท้อนแนวคิด

รูปแบบกิจกรรม

๑. ให้นักเรียนจับกลุ่ม ๔ - ๕ คน
๒. ให้นักเรียนร่วมกันจับใจความสำคัญจาก
ใบงานที่ ๑๔ เรื่อง เรื่องสั้นสะท้อนแนวคิด

หัวข้อในการวิเคราะห์เรื่องสั้น

๑. ชื่อเรื่อง
๒. ที่มาและชื่อผู้แต่ง
๓. จุดมุ่งหมายของผู้แต่ง
๔. สาระสำคัญของเรื่อง

ใบงานที่ ๑๔ เรื่อง เรื่องสั้นสะท้อนแนวคิด
หน่วยการเรียนรู้ที่ ๓ เรื่อง โหม่นน่าใจให้เชื่อถือ
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑๔ เรื่อง สุขสันต์กับเรื่องสั้น (๒)

รายวิชา ภาษาไทย รหัสวิชา ท ๒๒๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒

คำชี้แจง ให้นักเรียนวิเคราะห์แนวคิดจากเรื่องสั้นเรื่อง ขอยตัน ตามหัวข้อที่กำหนดให้ถูกต้อง

ขอยตัน

ต้นปี ๒๕๔๙ ฉันกับสามีตัดสินใจกู้เงินมาซื้อบ้านหลังแรกของเรา เป็นทาวน์เฮ้าส์มือสองในหมู่บ้าน
เก่าที่สร้างขึ้นเมื่อสิบปีก่อน

บ้านของเราอยู่ในซอยตัน กลางซอยมีต้นมะขามยื่นค้ำออกไปเกือบครึ่งถนน แม้ร่มเงาทับลง
พื้นถนนคอนกรีตสีเทาอันเรียกรวดด้วยใบแกที่ร่วงพรุ

ฉันหลงรักซอยนี้ตั้งแต่แรกเห็น และยังคงรักตราบนานวัน แม้ว่าจะในเวลาต่อมาจะมีเรื่องราวต่าง ๆ
เกิดขึ้นมากมาย จนกลายเป็นพื้นที่แห่งความขัดแย้งและเกลียดชังยาวนานนับสิบปี

ช่วงปีแรกชีวิตในซอยตันของพวกเราผ่านไปอย่างราบรื่น แม้ไม่ค่อยสงบสุขเท่าไรนัก

อย่างเข้าปีที่สอง ขอยตันของเรามีสมาชิกใหม่ย้ายเข้ามา หัวหน้าครอบครัวชื่อนันต์ การมาอยู่ของผู้
มาใหม่แปรเปลี่ยนบรรยากาศและสภาพแวดล้อมภายในซอยตันไปอย่างสิ้นเชิง ขอยที่เคยโปร่งโล่งกลายเป็น
แออัดด้วยทั้งจำนวนรถและคนที่เพิ่มขึ้น ใต้ต้นมะขามที่ร่มรื่นแปรสภาพไปเป็นลานตัดเหล็ก เสียงตัดเหล็ก
จะดังขึ้นตั้งแต่สายไปจนกระทั่งบ่ายคล้อย ครั้นตอนเย็นก็ถึงเวลารวมพลของเหล่าสมาชิกวงเหล้า เสียงดัง
โหวกเหวกโวยวาย จนฉันทำงานไม่ได้ต้องได้ลงไปขอให้เขาเสียง แต่ก็ได้รับคำพูดที่หยาบคายจากอนันต์
กลับมา ทำให้บ้านของฉันกับอนันต์เกิดการบาดหมางกันตั้งแต่วันนั้น ความเกลียดชังได้ทวีความรุนแรงขึ้น
เรื่อย ๆ จนกระทั่งต่างฝ่ายต่างไม่พูดคุยกัน

ไม่นานนักก็เกิดมหาอุทกภัยครั้งใหญ่ขึ้น ขอยตันได้รับผลกระทบอย่างหนัก ผู้คนต่างอพยพออก
นอกพื้นที่ เมื่อน้ำลดทุกบ้านก็กลับมาทำความสะอาดขอยช่วยกัน ต่างฝ่ายต่างลืมเรื่องที่ทะเลาะกันไป
ชั่วคราว

หลายปีต่อมามีเหตุการณ์ต่าง ๆ เกิดขึ้นมากมายในซอยตัน ทั้งดีและร้าย จนกระทั่งขึ้นปีที่สิบสอง
ระยะนี้เสียงตัดเหล็กเงียบหายไปพักใหญ่ เป็นช่วงเศรษฐกิจซบเซา อนันต์มีแต่งานเล็ก ๆ และบางครั้งก็เว้น
ช่วงไปนาน คนงานถูกส่งกลับบ้านเกิด บางคนก็แยกตัวออกไปอยู่กับผู้รับเหมาเจ้าอื่น อนันต์คล้ำขึ้นเพราะ
ต้องทำงานกับลูกชายสองคน เคราะห์ซ้ำกรรมชดกรรมยาป่วยเป็นมะเร็ง เขาต้องขายรถกระบะไปคันหนึ่ง
เพื่อมารักษาภรรยาและค้าจุนครอบครัว ยายสรว้อยร่างกายไม่แข็งแรงเหมือนเดิม จึงอำลาวงกก่อสร้างแล้ว
กลับไปบ้านที่สกลนครพร้อมกับตาตา กลับไปใช้ชีวิตบั้นปลายที่บ้านเกิด สมาชิกเริ่มหายไปจากขอยตันที่
ละคนที่ละคน

ใบงานที่ ๑๔

เรื่อง เรื่องสั้นสะท้อนแนวคิด

(สามารถดาวน์โหลดได้ที่ www.dltv.ac.th)

ใบงานที่ ๑๔

เรื่อง เรื่องสั้นสะท้อนแนวคิด

(สามารถดาวน์โหลดได้ที่ www.dltv.ac.th)

ในวันที่ขอยึดเป็นอย่างถาวรฉันวาดหวังไว้ มันกลับเหงาหงอยไร้ชีวิตชีวา หลายครั้งที่ฉันพบว่าตัวเองคอยเงี่ยหูฟังเสียงตึกเหล็ก เพราะมันคือเสียงลึมมาอาชีวะ เมื่อไรที่ตึกขึ้นหมายถึงคนทำงานอีกหลายชีวิตจะได้มีอยู่กิน

นานหลายเดือนที่ความระส่ำระสายของชีวิตอันมีขึ้นมีลง ได้พัดพาผู้คนในซอยให้หายหน้าหายตาไป เหลือแต่ครอบครัวเรายังอยู่โยงเฝ้าซอย ฉันบอกสามีว่ารู้สึกเหมือนคนในซอยเรากำลังประสบกับคราวเคราะห์ที่รุนแรงไม่แพ้ทกภัยปี ๒๕๕๔ แต่ที่บ้านต้องแตกกระสานซ่านกระเซ็นกันไปคนละทิศละทาง แต่ฉันเชื่อว่าเมื่อวิกฤตครั้งนี้ผ่านพ้นไป เมื่อทุกชีวิตได้หวนกลับมาอยู่ร่วมกันอีกครั้ง เราจะทะเลาะกันน้อยลง และถึงแม้ว่าจะมีความขัดแย้งไม่ลงรอยกันเกิดขึ้นอีกในวันข้างหน้า ฉันก็รู้วิธีที่จะก้าวข้ามมันไป เพราะเราอยู่ด้วยกันมานานแล้ว

น่าเศร้าใจ ที่ความปรารถนาของฉันไม่มีวันจะเป็นจริงขึ้นมาได้ เพราะคนบางคนจากไป แล้วไม่มีโอกาสได้กลับมา...

หนังสือรวมเรื่องสั้นโลกที่เราทิ้งไว้ข้างหลัง : ปารีชาติ คู่มรกษา

แบบฝึกหัดวิเคราะห์เรื่องสั้นเรื่อง ขอยึด

ชื่อเรื่อง

.....

ชื่อผู้เขียน/ที่มา

.....

จุดมุ่งหมายของผู้แต่ง

.....

สาระสำคัญ

.....

.....

.....

.....

ชื่อ.....ชั้น.....เลขที่.....

เรื่องสั้นสะท้อนแนวคิด

เรื่อง ซอยตัน

เรื่อง ซอยตัน

ต้นปี ๒๕๔๙ ฉันกับสามีตัดสินใจกู้เงินมาซื้อบ้านหลังแรกของเรา เป็นทาวน์เฮ้าส์มือสองในหมู่บ้านเก่าที่สร้างขึ้นเมื่อยี่สิบปีก่อน

บ้านของเราอยู่ในซอยตัน กลางซอยมีต้นมะขามยืนโค้งออกไปเกือบครึ่งถนน แผ่ร่มเงาทาบทับลงพื้นถนนคอนกรีตสีเทาอันเรียราดด้วยใบแก่ที่ร่วงพรู

เรื่อง ซอยตัน

ฉันหลงรักซอยนี้ตั้งแต่แรกเห็น และยังคงรักตราบจน
วันนี้ แม้ว่าในเวลาต่อมาจะมีเรื่องราวต่าง ๆ เกิดขึ้นมากมาย
จนกลายเป็นพื้นที่แห่งความขัดแย้งและเกลียดชังมายาวนาน
นับสิบปี

ช่วงปีแรกชีวิตในซอยตันของพวกเราผ่านไปอย่างราบรื่น
แม้ไม่ค่อยสงบสุขเท่าไรนัก

เรื่อง ซอยตัน

ย่างเข้าปีที่สอง ซอยตันของเรามีสมาชิกใหม่ย้ายเข้ามา
หัวหน้าครอบครัวชื่อ อนันต์ การมาอยู่ของผู้มาใหม่
แปรเปลี่ยนบรรยากาศและสภาพแวดล้อมภายในซอยตันไป
อย่างสิ้นเชิง ซอยที่เคยโปร่งโล่งกลายเป็นแออัด ด้วยทั้ง
จำนวนรถและคนที่เพิ่มขึ้น ใต้ต้นมะขามที่ร่มรื่นแปรสภาพไป
เป็นลานตัดเหล็ก เสียงตัดเหล็กจะดังขึ้นตั้งแต่สายไป

เรื่อง ซอยตัน

จนกระทั่งบ่ายคล้อย ครั้นตอนเย็นก็ถึงเวลารวมพลของเหล่าสมาชิกวงเหล่า ส่งเสียงดังโหวกเหวกโวยวาย จนฉันทำงานไม่ได้ต้องได้ลงไปขอให้เบาเสียง แต่ก็ได้รับคำพูดที่หยาบคายจากอนันต์กลับมา ทำให้บ้านของฉันทักกับอนันต์เกิดการบาดหมางกันตั้งแต่วันนั้น ความเกลียดชังได้ทวีความรุนแรงขึ้นเรื่อย ๆ จนกระทั่งต่างฝ่ายต่างไม่พูดคุยกัน

เรื่อง ซอยตัน

ไม่นานนักก็เกิดมหาอุทกภัยครั้งใหญ่ขึ้น ซอยตันได้รับผลกระทบอย่างหนัก ผู้คนต่างอพยพออกนอกพื้นที่ เมื่อน้ำลดทุกบ้านก็กลับมาทำความสะอาดซอยช่วยกัน ต่างฝ่ายต่างลืมเรื่องที่ทะเลาะกันไปชั่วขณะ

หลายปีต่อมามีเหตุการณ์ต่าง ๆ เกิดขึ้นมากมายในซอยตัน ทั้งดีและร้าย จนกระทั่งขึ้นปีที่สิบสอง ระยะเวลาี่เสี่ยงตัด

เรื่อง ซอยตัน

เหล็กเจียบหายไปพักใหญ่ เป็นช่วงเศรษฐกิจขาลง อนันต์มีแต่
งานเล็ก ๆ และบางครั้งก็เว้นช่วงไปนาน คนงานถูกส่งกลับ
บ้านเกิด บางคนก็แยกตัวออกไปอยู่กับผู้รับเหมาเจ้าอื่น
อนันต์กล้าขึ้นเพราะต้องทำงานกับลูกชายสองคน เคราะห์ซ้ำ
กรรมซ้ำภรรยาป่วยเป็นมะเร็ง เขาต้องขายรถกระบะไปคัน
หนึ่ง เพื่อมารักษาภรรยาและค้าจุนครอบครัว

เรื่อง ซอยตัน

ยายสร้อยร่างกายไม่แข็งแรงเหมือนเดิม จึงอำลางานก่อสร้าง แล้วกลับไปบ้านที่สกลนครพร้อมกับตาดำ กลับไปใช้ชีวิต บั้นปลายที่บ้านเกิด สมาชิกเริ่มหายไปจากซอยตันทีละคน ทีละคน

ในวันที่ซอยตันเป็นอย่างที่ฉันวาดหวังไว้ มันกลับเหงานงออยู่ไร้ชีวิตชีวา หลายครั้งที่ฉันพบว่าตัวเองคอยเงี่ยหูฟัง

เรื่อง ซอยตัน

เสียงตัดเหล็ก เพราะมันคือเสียงสัมมาอาชีวะ เมื่อไรที่ดั่งขึ้น
หมายถึงคนทำงานอีกหลายชีวิตจะได้มีอยู่มีกิน

นานหลายเดือนที่ความระส่ำระสายของชีวิตอันมีขึ้นมีลง
ได้พัดพาผู้คนในซอยให้หายหน้าหายตาไป เหลือแต่ครอบครัว
เราที่ยังอยู่โยงเฝ้าซอย ฉันบอกสามีว่ารู้สึกเหมือนคนในซอย
เรากำลังประสบกับคราวเคราะห์ที่รุนแรงไม่แพ้อุทกภัย

เรื่อง ซอยตัน

ปี ๒๕๕๔ แต่ละบ้านต้องแตกกระสาจนชานกระเซ็นกันไปคนละทิศละทาง แต่ฉันเชื่อว่าเมื่อวิกฤตครั้งนี้ผ่านพ้นไป เมื่อทุกชีวิตได้หวนกลับมาอยู่ร่วมกันอีกครั้ง เราจะทะเลาะกันน้อยลง และถึงแม้ว่าจะมีความขัดแย้งไม่ลงรอยกันเกิดขึ้นอีกในวันข้างหน้า ฉันก็รู้วิธีที่จะก้าวข้ามมันไป เพราะเราอยู่ด้วยกันมานานแล้ว

เรื่อง ซอยตัน

น่าเศร้าใจ ที่ความปรารถนาของฉันไม่มีวันจะเป็นจริง
ขึ้นมาได้ เพราะคนบางคนจากไป แล้วไม่มีโอกาสได้กลับมา...

หนังสือรวมเรื่องสั้นโลกที่เราทิ้งไว้ข้างหลัง : ปารีชาติ คู่รักษา

กิจกรรมนำเสนอ

เรื่องสั้นสะท้อนแนวคิด

เรื่องสั้นสะท้อนแนวคิด

ชื่อเรื่อง

เรื่อง ซอยตัน

ที่มา

หนังสือรวมเรื่องสั้น
โลกที่เราทิ้งไว้ข้างหลัง

เรื่องสั้นสะท้อนแนวคิด

ชื่อผู้แต่ง

ปาริชาติ คู่มรักษา

จุดมุ่งหมายในการแต่ง

ผู้เขียนต้องการให้เห็นถึง
ความสำคัญของการอยู่
ร่วมกันในสังคม การเห็นอก
เห็นใจผู้อื่น

เรื่องสั้นสะท้อนแนวคิด

สาระสำคัญของเรื่อง

ผู้เขียนได้นำเสนอผ่านเรื่องเล่าของตัวละครที่ย้ายบ้านไปอยู่ที่ซอยตัน ทำให้เกิดเหตุการณ์ทั้งดีและร้าย ตลอดระยะเวลา ๑๒ ปี ทำให้ตัวละครเข้าใจในการมีอยู่และการแปรเปลี่ยนไปของผู้คนในซอยนั้น และเกิดความคิดถึงความเป็นอยู่ ก่อนที่ผู้คนจะห่างหายไปคนละทิศละทาง

สรุปความรู้

เรื่องสั้น คือ งานเขียนร้อยแก้วรูปแบบหนึ่ง มีลักษณะคล้ายนวนิยายแต่สั้นกว่า โดยมีเหตุการณ์ในเรื่องและตัวละครน้อย มักจบแบบพลิกความคาดหมาย หรือจบแบบทิ้งให้คิด การจับใจความสำคัญจากเรื่องสั้น ผู้อ่านต้องวิเคราะห์ว่าในเรื่องสั้นมีสาระสำคัญอย่างไร ผู้เขียนมีจุดมุ่งหมายใด

สรุปความรู้

ซึ่งผู้เขียนจะสอดแทรกแนวคิด จุดมุ่งหมายไว้ในเนื้อเรื่อง เมื่อนักเรียนศึกษาแล้วจะทำให้ นักเรียนสามารถวิเคราะห์ และจับใจความสำคัญจากเรื่องสั้นได้อย่างถูกต้อง สามารถนำเอาแนวคิดที่ได้รับไปปรับใช้กับสถานการณ์ในชีวิตจริงได้

บทเรียนครั้งต่อไป

เรื่อง

มุงมันโน้มน้าวใจ (๑)

สิ่งที่ต้องเตรียม

๑. หนังสือเรียนรายวิชาภาษาไทยพื้นฐาน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒
๒. ใบความรู้ที่ ๑ เรื่อง การโน้มน้าวใจ
๓. กระดาษ ปากกาสี

(สามารถดาวน์โหลดได้ที่ www.dltv.ac.th)

